

— підготовку і захист курсових і дипломних робіт, пов'язаних з проблематикою досліджень кафедр.

Згідно з навчальними планами і програмами загальноосвітніх і фахових дисциплін кожний студент повинен оволодіти процесом наукового пізнання, виконуючи протягом усього періоду навчання завдання, які поступово ускладнюються і поглиблюються.

Науково-дослідна робота студентів. Науково-дослідна робота студентів поза навчальним процесом є одним з найважливіших засобів формування висококваліфікованого спеціаліста. Вона передбачає участь у роботі предметних наукових гуртків; проблемних груп, секцій, лабораторій; участь у виконанні держбюджетних або госпрозрахункових наукових робіт; проведення досліджень у межах творчої співпраці кафедр, факультетів; роботу в студентських інформаційно-аналітичних і культурологічних центрах, перекладацьких бюро; рекламну, лекторську діяльність; написання статей, тез, доповідей, інших публікацій.

Предметний науковий гурток як форма НДРС найчастіше використовується в роботі зі студентами молодших курсів. Для успішного функціонування і результативної діяльності наукових студентських гуртків необхідне дотримання таких основних організаційних принципів: доцільність, добровільність, плановість, реальність тематики, різноманітність методів роботи, стабільність складу, врахування інтересів і можливостей студентів, висока наукова кваліфікація і зацікавленість викладача, спадкоємність і формування традицій у роботі, стимулювання, високий ідейно-теоретичний рівень.

Діяльність студентів у проблемних групах має багато спільного із роботою в наукових гуртках. Вона може об'єднувати студентів різних курсів і факультетів вищого навчального закладу. Об'єктом наукового дослідження може бути проблема, якою займається науковий керівник цієї групи. Перевагою такої форми НДРС є можливість дослідження обраної теми значно глибше і різнобічніше. Проблемні групи організовують зустрічі з людьми, що стикаються з проблемами, обраними групою для наукових пошуків.

Науково-організаційні заходи (конференції, конкурси, олімпіади тощо).

На наукових конференціях молоді дослідники виступають з результатами своєї наукової роботи. Це змушує їх ретельно готувати виступ, формує ораторські здібності. Кожний студент має змогу оцінити свою роботу на тлі інших і зробити відповідні висновки. Оскільки на конференціях, як правило, відбувається творче обговорення доповідей, то кожен доповідач може почерпнути оригінальні думки, ідеї. Такі конференції сприяють встановленню тісних зв'язків між вищим навчальним закладом і підприємствами, а також формують вміння у студентів застосовувати теорію на практиці.

*Шевченко О.Г., к.е.н., доцент
кафедри банківських інвестицій*

ПРО ПОГЛИБЛЕННЯ ЗМІСТУ ДИСЦИПЛІНИ «ПОРТФЕЛЬНЕ ІНВЕСТУВАННЯ»

За сучасних умов інвестори і аналітики фондового ринку та менеджери інвестиційних портфельів спроможні діяти успішно лише за використання могутнього наукового арсеналу й позитивного досвіду знаних фахівців із портфельного інвестування. Перед власниками інвестиційного портфеля як сукупності фінансових інструментів постає проблема раціонального розподілу витрат на його формування і реструктуризацію. Якими ж є особливості управління портфелем інвестицій за рахунок диверсифікації (алокації), котрі будуть цікавими та можуть забезпечити майбутнім фахівцям успіх у портфельному інвестуванні?

Розподіл інвестицій здійснюють за двома альтернативними підходами. Один з них реалізує стратегічний підхід, за якого інвестиції розподіляють у фіксованих частках відповідно до довгострокових завдань незалежно від змін поточних ринкових умов. Це вимагає щорічного ребалансування портфеля, щоб зберегти цільове співвідношення його складових.

Саме стратегічний підхід, наприклад, реалізує у своїй діяльності успішний інвестор і портфельний менеджер Воррен Едвард Баффет (Warren Edward Buffet) зі статком на березень 1012 року \$ 44 млрд, тобто він орієнтований на довготривалу перспективу інвестування і збереження стійкості інвестиційного портфеля. Витримка при довгострокових вкладаннях в недооцінені акції компаній з надійним потенціалом і незмінність інвестиційних намірів інвестора — це один з основних принципів раціонального інвестування, які проголошує Воррен Баффет. Отже, він дотримується стратегії довгострокового інвестування і десятиріччями зберігає залучені до портфеля цінні папери.

Філософія успіху в інвестуванні, на думку В. Баффета, закладена у тім, щоб купувати не акції, а бізнес, який стоїть за ними, а якщо купувати, то всерйоз і надовго. «Я купую акції, і мені все одно, що станеться з ринком наступного дня, — стверджує Баффет., — Проте зовсім не важко передбачити, що стане з ринком в довгостроковому періоді» [1]. До того ж інвестор вважає, що зростаюче підприємство, що вимагає значних витрат, і підприємство, що працює без капіталовкладень, — це «дві великі різниці». І тому залучає до власного інвестиційного портфеля акції таких відомих корпорацій, як American Express, The Washington Post, Coca-Cola, Gillette, McDonald's, Walt Disney

Прибічники тактичної школи розподілу активів згідно другого підходу, навпаки, доволі часто змінюють частки різних класів активів у інвестиційному портфелі (тобто його структуру) залежно від короткострокових прогнозів доходу, зважаючи на поточну волатильність спадного ринку конкретного кризового періоду. Такий (тактичний) підхід у нетривалій ситуації певною мірою гарантує збереження коштів громадян, але поза увагою залишається намір найефективнішого їх використання для отримання доходу.

Виступаючи супротивником тактичного підходу, В. Баффет зазначає, що інвесторам потрібно «протистояти намаганням постійно купувати і продавати» [1]. Не вдаючись до частого коригування портфеля, на його думку, можна досягти більших успіхів.

Свідченням цього є той факт, що для досягнення довгострокових цілей багато портфельних менеджерів надто активно залучають до інвестиційного портфеля облігації, а до короткострокового портфеля — необгрунтовано надмірно велику частку акцій. Доцільніше було б, на поширену думку аналітиків, частку акцій у довгостроковому портфелі довести до 70 % і це дало б підставу очікувати в перспективі значного доходу по портфелю загалом.

Література

1. *Баффет У.* Эссе об инвестициях, корпоративных финансах и управлении компаниями: Пер. с англ. — М.: Альпина Бизнес Букс, 2009